

oorlog, heeft hy gezegd, beloopt op heden, tot vier-en-zeventig millioenen en half ponden sterling. — Dit maekt meer dan achttien honderd twee-en-zestig millioenen franks. — Een mensch zou vyf-en-zeventig jaren lang, twaelf uren daegs moeten besteden om frank voor frank die som te moeten tellen.

Doch dit is maar voor Engeland alleen. Hoeveel heeft de oorlog nu reeds gekost aan Frankryk? Hoeveel aan Rusland? Hoeveel aan Turkyë? Hoeveel aan Piemont? Hoeveel aan Oostenryk? Hoeveel aan alle andere landen van Europa, die, schoon zy geen werkelyk deel in den oorlog genomen hebben, nogtans buitengewoone maatregelen hebben moeten nemen ten einde zich tot den oorlog te bereiden?

In de publieke zitting van verleden maendag heeft de gemeente-raed zich slechts bezig gehouden met de beraedslaging over weinig belangryke voorwerpen. De discussie over de in bezitneming van een lapje gronds langs den ouden romeinschen weg is met gesloten deuren gebeurd.

Geboorte van een keizerlyken Prins in Frankryk.

De tydingen van zondag melden dat er een keizerlyke prins geboren was, die den naem draegt van *Napoléon-Eugène-Louis-Jean-Joseph*.

De voornaem van Jan is hem gegeven, omdat het een der namen is van zynen peter, Paus Pius IX; zyne meter heet Josephina, en daeruit komt de naem van Joseph voort.

De Keizer der Franschen heeft besloten dat hy peter en de Keizerin meter zyn, zal van al de wettelyke kinderen die zondag in gansch Frankryk ter wereld gekomen zyn. Napoleon en zyne echtgenoot zullen wel nieuw-jaren te geven hebben.

Honderd en één kanonschoten hebben de geboorte van den Keizerlyken prins aengekondigd.

M. Dubois, vroommeester der Keizerin, is kommandeur van het eere-legioen benoemd.

Er zullen 100,000 fr. uitgedeeld worden aan de armen der plaatsen, waer de kroon goederen hezit, en 60,000 fr. aan de societeiten van schryvers, kunstenaers enz.

Zondag is het nieuwgeboren kind gedoopt geworden. Vele giften zyn ter dier gelegenheid aan de armen, enz., gedaan.

De stille doop heeft zondag, in de kapel der Tuilerien, plaats gehad. Dgt by het altaer, aan den kant van het evangelie, zaten H. E. Mgr. de kardinael Gousset, aertsbischop van Reims; Mgr. de kardinael Donnet aertsbischop van Bordeaux; Mgr. de kardinael Morlot, aertsbischop van Tours, en M. Legrand, pastoor der keizerlyke parochie. Aan den kant van den epistel zat Mgr. de bisschop van Nancy en van den Toul, eerste aelmoesnier van den keizer en omringd van zyne kapelanen.

In het midden der kapel, voor den zetel des keizers, stond op een wit tapyt, eene tafel met een wit laken overkleed, op welke eene prachtige bronzen doopvont stond, met zyne aenhoorigheden.

Aan den kant stonden de admiraels en maerschalken van Frankryk; aan den anderen, prinses Mathilda, de grootmeesters en de eeredames van de keizerin. Ten half een kwamen de keizer, de leden der familie, de ministers, enz. binnen; Mgr. de bisschop van Arras celebreerde de mis; na 't evangelie heeft abt Delplace een sermooen gedaan, voor tekst nemende: *Benedictus qui venit in nomine Domini.* Gelukkig hy, die komt in den naem des Heeren.

Hy nam den leeren zak waerin hy gewoonlyk zyn wild sloot; Guilielmo nam de karabin, tevens zelve lagchende wegens de nuttelosheid dezey voorzorg, dewyl hy op geen vyf honderd stappen de steenbokken naderen kon; dan, voorzien van mondbehoefden en eene flesch brandewyn, trokken zy het gebergte in.

Weldra kwamen zy aan de afslating der Ramasse, alwaer, gedurende langen tyd, stoute reizigers, in eene ligte slede, door ééne man bestierd, op weinige minuten tyd den afstand doorliepen welken zich uitbreidt van Grande Croix, toppunt van den Cenis, naar Lans-le-Bourg, dit is te zeggen verscheide uren. Dit punt alwaer de baen zeer naby is, was Gaëtan zeer wel bekend voor de nesten welke de naburige rotsen bevatteden. Nauwelyks waren de beide broeders dezelve genaderd, of een scherp geschuiffl liet zich op weinige afstand hooren.

— De schildwacht der marmotten geeft het nootteken, sprak Gaëtan op eens stil blyvende; ik wist wel dat de zoon die koudelyke beesjes deed uitkomen, en ik zal voorzeker in myne vallen wel iets vinden om den armen Paolo te vrede te stellen, die bitterlyk weende als hy de andere zag vertrekken. Ik zie nogtans dien mist niet geerne, den damp bedoelende welken hem van alle kanten omringde. Ik ben zeker dat er boven de Ramasse hoopen sneeuw zyn welke ons eene vrede poets zouden kunnen spelen. Broeder, verlaet my niet: eer een uer verlopen is, zal er een sneeuwval aan deze zyde plaats grypen.

— Denkt gy het, Gaëtan? Maar dan is er gevaer voor de reizigers welke zich ter baen bevinden.

— Oh! by zulk een weder, het is niet waarschynelek dat iemand over het gebergte is durven komen, ten waer zoudt eenen gids te raedplegen, en de Franschen alleen...

— Welken! antwoordde Guilielmo, ik moet mynen leertyd van gids beginnen. Ik zal de Roode Rots bestygen, en zoo ik iemand in gevaer zie, zal ik hem helpen.

Gaëtan gaf een teeken van toestemming.

— En ten overige, voegde Guilielmo er bedaerdelyk by,

De eerste aelmoesnier, in witte koorkap gekleed met den myter, en den bisschopstaf in de hand, heeft uit eene gouden vaes het water des doopsels op het voorhoofd van het kind gegoten; Z. Em. was bygestaan door den pastoor van St-Germain-l'Auxerrois.

Het *Te Deum* werd gezongen met begeleiding van orgel en van harpen. Gedurende dien lofzang stond de bisschop van Nancy aan den voet des altaers. De pastoor van St-Germain heeft daarna de twee registers gebragt, waerin de akte geschreven stond van den stillen doop, toegediend aan *Napoléon-Eugène-Louis-Jean-Joseph zoon van Frankryk*. De keizer heeft geteekend. Verder: prins Murat, de hertog van Alba, maerschalk Vaillant, minister van den oorlog; M. Troplong, president van het senaat; graef Morny, president van het wetgevend korps.

Na het *Te Deum*, is het *Domino saluum* gezongen, waerna Mgr. de pontifikale benedictie gegeven heeft. Z. M. is met het gewoon ceremonieel teruggevoerd.

Iets over Konstantinopel.

Waer thans Konstantinopel ligt, lag vroeger het oude Byzantium, en reeds de oude stad wekte, in de oudste tyden, de afgunst op. De oude stad van Mahomet is nu ook weër de twistappel, hoewel men die hebzucht wyselyk verbergt, onder diplomatische woorden.

Als men van de zee komt en Konstantinopel ziet liggen, met zyn schoonen hemel, die zich in eene golvende zee spiegelt; met zyne talyke moskeën (kerken), paleizen, koepeldaken, witte en roode huizen, doormengeld met boomen en scheepsmasten, daarby omringd met prachtige kusten — dan moet men uitroepen, dat men geene schoone stad kent dan Kons antinopel; maar welk een verschil als men in het binnenste van die onmetelyke stad gekomen is! Het grootste deel der straten is vuil en slykerig; over het algemeen zyn zy eng, krom en zonder plan of orde aangelegd.

Men vindt in Konstantinopel een wonderlyk mengsel van personen, kleedingen en een babel van verschillige talen. Op de kaaimarkt houdt dat mengelmoes al spoedig op. Wat de Europeanen echter vreemd voorkomt, is, dat men er geene vrouwen ziet, welke naar men weet, haer aengezicht aan geenen man mogen laten zien, volgens de leer van profet Mahomet. Er heerscht ook geen schokkend gedruisch zoals in onze koopsteden, zegt een reiziger, die in 1838 de hoofdstad van Turkyë bezocht. «Dit komt omdat men er geene radwagens, zoals karren en rytuigen heeft, en dat men er geen handwerk uitvoert, waertoe men den hamer moet gebruiken; men loopt er zelfs op pantoffels.»

In de stad als men door de straten gaet, komt men uit eene straat op eene markt, loopt van daer op een kerkhof, en zet zyn weg weër door eene straat of over eene markt voort: dat is te zeggen, dat de kerkhoven in de straten of op de markten liggen. Chateaubriand zegde hierop, dat al wat men daer deed, bestond in *«koopden, verkoopen en sterfen.»* De kerkhoven hebben geenen muer rond zich, er staen slechts eenige cypressboomen rond dezelve, waerin gewoonlyd een aantal duiven, ongestoord nestelen, en dit zoo rustig, als de overledenen, die in den grond rusten.

De voorsteden Pera en Galata hebben veel gewigt. In de eerste voorstad woonen de europische gezanten, in de tweede, de buitenlandsche kooplieden. Behalve deze heeft Konstantinopel 2 1/2 geografische mylen in den omtrek. De bevolking belooft over het half miljoen zielen; onder deze zyn vele grieksche en armenische christenen, alsmede vele joden, die hun bestaen vinden in de fabrieken, in den handel en van het hof. De pest, die jaerlyk uit Egypte overkomt, en de veelvuldige brandrampen welke er plaats hebben, verwoesten de bevolking en de stad op eenig punt, en ook zelden zal men er komen, of men vindt er puinen liggen.

Het schoonste gebouw is het *serail* of paleis van den keizer. Dat alleen vormt, met den tuin, eene stad op zich zelve.

by gebrek aan steenbokken, zou ik wel iets anders kunnen schieten voor ons avondmael; gy weet nu dat ik zoo onbehendig niet ben dan gy het eerst gemeend had.

Gaëtan vergenoegde zich met hem den bergkant te toonen welkers kruin in de wolken verborgen was, zeggende: waek langs die zyde.

Zy scheidden van elkander; Guilielmo snelde naar het aengewezen punt, zyne karabin houdende, en Gaëtan ging tusschen de rotsen en denneboomen welke zich voor hem uitbreidden.

— Arme Guilielmo! grommelde hy, hy verwydert zich met geerne van den gebaenden weg: zyne voeten zyn nog niet verhard tegen de rots- en yspunten! Waerlyk, het is een brave jongen; en ik die hem bekwaem achte tot.... vervloekte reiziger! voegde hy er by met ongeduld, ik kon uw vertrouwen wel missen.

Hy zette snellyk zynen weg voort, als om het pynelyk denkbeeld te ontvlugten dat hem te binnen kwam, en bereikte weldra de plaats waer hy daegs te voren zyne strikken had gelegd. Twee marmotten krinkelden zich in dezelve.

— Zoo, dit is goed! sprak hy met voldoening.

Hy haelde twee muilbandekens uit zynen zak en maekte zich gereed om deze aan de gevangene beesjes vast te hechten.

— Twee fraaije diertjes, waerlyk, zegde hy met bewondering; reeds dragen zy hun winterkleed. Welken, Paolo zal zich gelukkig achten! Binnen weinige dagen zal hy kunnen vertrekken met de kinderen van Termignon, dewelke zich ook naar Parys begeven, en binnen zes maanden zal hy zyne arme moeder drie of vier kroonen brengen, want hy zal wederkomen; hy zal in de groote stad niet blyven, hy zal niet ryk en geleerd worden, hy zal in de gevangenis niet dompelen, hy!

Hy onderbrak zich op nieuw met ongeduld:

— Zal dit gedacht my nooit verlaten? zuchtte hy: wel nu, al wat Guilielmo in de gevangenis geweest, heeft men

Het ligt aan het kansel, een heerlyk gedeelte van Konstantinopel. Een hooge muer omringd het serail, welke muer aan den kant van 't kanael door geschut bezet is, met hetwelk men schiet, als de keizer wandelt, of als er feest is.

Het serail heeft drie poorten. Als men de eerste poort doorgaet, ziet men aan de twee kanten, nissen, waerin de afgeslagene koppen der staets-misdadigers, en van de overwonnen vyanden ten toou gesteld worden.

Als men door de tweede poort gaet, komt men op de plaats waer de viziers geregtigd worden. Daer vindt men den divan des keizers, de stallen en de keukens. In 't midden staet eene schoone fontein, die met cypressen en wilde moerbezieboomen belemmerd wordt.

Gaet men door de derde poort, dan komt men op het derde plein, waer slechts Turken komen, wanneer zy aan het hof geroepen worden. De muer die dit plein omvat, is vier uren gaens in den omtrek, en op deze plaats staen verscheide moskeën en zoo groote hoven en gebouwen, dat er 20,000 menschen kunnen gehuisvest worden: doch het getal bedraegt slechts tien duizend.

De haren in het serail, is het vrouwenhuis. Van deze vrouwen zyn er zeven wettige, die ieder haer afzonderlyk huis, haren hof en hare slavinnen hebben. De zusters van den keizer woonen niet in het serail; maar de moeder houdt er haer verblyf. Zy heeft veel invloed op de staetszaken en het huishoudelyk leven van den keizer. De overige vrouwen worden streng bewaakt, en mogen nooit een ander man zien dan haren dokter, en hare naeste bloedverwanten; men kan wel toegang krygen tot het serail, maar nooit tot het vrouwenhuis.

De moskeën of kerken zyn de voornaemste openbare gebouwen van het tegenwoordig Konstantinopel. Men verdeelt ze in drie klassen, waervan de keizerlyke de voornaemste zyn, en die men alleen in de eerste steden des ryks vindt: in de hoofdstad tellt men er 14, waaronder de kerk van de heilige Sophia, door Justiniaen gesticht, de voornaemste is. De koepel er van rust op altaren van onderscheiden marmer; de vloer is met porfier en verde antico in, egelegd, en met kostbare tapyten versierd.

Andere moskeën zyn door pachas of viziers gebouwd, en van deze zyn er meer dan 200, terwyl er meer dan 300 kleinere zyn, die men als kappellen kan aanzien.

De koran of wetboek verbiedt, dat een Turk in eene kerk begraven wordt; ook mag men niet bidden voor de overledenen. De kerkhoven zoals wy hooger zegden, liggen overal in en om de stad, en gelyken somtyds aan parken. De sultan echter laet voor zyne kinderen doodkapellen bouwen, waer des nachts gedurig licht brand.

Verder heeft men nog in Konstantinopel verscheide Grieksche, Armenische- en Christene-kerken en synagogen. Er zyn 11 akademien, een groot getal scholen, boekeryen, drukkeryen, leer-, zyden-, katoen- en linnen-fabrieken; men vindt er goede juweliers, goudwerkers, borduurders, enz.

Markt van Tongeren van 20 maart.

	GETAL.	VERKOCHT.	MIDDENPRYS.
Koeyen	274	229	» 175
Vaersen	61	37	» 100
Kalveren	57	48	» 25
Schape	570	467	» 20
Vette varkens	82	59	» 65
Kleine varkens	1109	872	» 12

Men leest in den *Echo roannais*: «Eene aanzienlyke gift, komende uit eene ongekende bron, is aan de gemeente van Rigny gedaan geworden, voor de heropbouwung harer kerk. » M. de pastoor en de mejer ontvingen over eenige

my er niet willen brengen, als ik armen schouwvager te Parys zynde, op zekeren nacht, ten gevolge van honger en koude, op straat nedergevalen was, zonder de magt te hebben om naar myne wooning te gaen? Misschien is het zoo gegaan met Guilielmo; ook heeft de dokter niet stelliglyk gezegd dat het voor eene misdael was. Hy heeft my gezegd dat hy my by zyne afreis stilleelich inlichtingen geven zal, en hy komt niet terug... hy zal gemist zyn; ja, voorzeker, hy zal gemist zyn.

Deze alleenspraak eindigende bukte hy zich naar zyne marmotten, dewelke eenen hevigen wederstand booten. Gaëtan was nog bezig met deze te muilhanden, als een doof gedruisch, gelyk hetgeen van den donder, zyne ooren trof. De gids sidderde, liet zyne marmotten vallen en verschulde zich snellyk onder eenen rotsuitstek.

Men kon niets onderscheiden, maar het gebergte daverde onder herhaelde slagen, gelyk het aembeeld onder een reuzenhamer. Het gedruisch naderde onophoudelyk de Savoyard; de lucht geweldiglyk verdreven, yde naar de vlakke, groote wolken medevoerende en deze scheurende even als de zeilen van een schip in het midden van een orkaan. Eindelijk eene ontzaggeelyke sneeuwmassa kwam op weinigen afstand van den jager rollen, achter zich eene breede witte streep latende welke men gansch zien kon alvorens de mist den tyd had zich weder toe te sluiten achter de sneeuwval. Dan nam die aerdheving een einde; het gekraek der denneboomen en rhododendrons door den sneeuwval uitgedrukt, hield op om nogmaels de doodelyke stilte der woestein te laten heerschen; de ramp was voorhy gesnel.

Dan kwam Gaëtan uit zynen schuilhoek, om de rigting van den sneeuwval te onderzoeken. Hy bragt zyne vingers in zynen mond en liet een luidrechtlyk gefluit hooren, hetwelk van echo tot echo wedergekaet werd... Niemand antwoordde hem; eene kudde verschrikte steenbokken liep op weinige stappen van den jager heen, zonder dat hy zyne karabin betreurde.